

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 58.346/1
van 24 november 2015

over

een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'tot
wijziging van de wet van 25 juni 1993 betreffende de
uitoefening en de organisatie van ambulante en
kermisactiviteiten, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van de
Europese richtlijn 2005/29/EC'

Op 21 oktober 2015 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Werk, Economie, Innovatie en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een voorontwerp van decreet van het Vlaamse Gewest 'tot wijziging van de wet van 25 juni 1993 betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante en kermisactiviteiten, wat betreft de gedeeltelijke omzetting van de Europese richtlijn 2005/29/EC'.

Het voorontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 12 november 2015. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Wilfried VAN VAERENBERGH en Wouter PAS, staatsraden, Marc RIGAUX en Michel TISON, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Paul DEPUYDT, eerste auditeur-afdelingshoofd.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 24 november 2015.

*

STREKKING VAN HET VOORONTWERP VAN DECREET

1. Het om advies voorgelegde voorontwerp van decreet beoogt in de eerste plaats artikel 4, § 1, derde lid, van de wet van 25 juni 1993 ‘betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante en kermisactiviteiten’ te wijzigen met het oog op de omzetting van sommige bepalingen van richtlijn 2005/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 11 mei 2005 ‘betreffende oneerlijke handelspraktijken van ondernemingen jegens consumenten op de interne markt en tot wijziging van Richtlijn 84/450/EEG van de Raad, Richtlijnen 97/7/EG, 98/27/EG en 2002/65/EG van het Europees Parlement en de Raad en van Verordening (EG) nr. 2006/2004 van het Europees Parlement en de Raad’ (artikelen 2 en 3 van het ontwerp).¹

Daarnaast beoogt artikel 4 van het ontwerp het toezicht op de gemeentelijke reglementen inzake de organisatie van ambulante en kermisactiviteiten te beperken tot de voorwaarden bedoeld in artikel 10, § 1, van de wet van 25 juni 1993. Tot slot vervangt artikel 5 van het ontwerp de verplichting om de uitvoeringsbesluiten voor advies voor te leggen aan de Hoge Raad van de Zelfstandigen en de KMO en aan de Raad voor het Verbruik door een verplichting om de uitvoeringsbesluiten voor advies voor te leggen aan de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen.

BEVOEGDHEID VAN HET VLAAMSE GEWEST

2. Krachtens artikel 6, § 1, VI, eerste lid, 6°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’ behoren sedert de zesde staatshervorming ‘de vestigingsvoorwaarden, met uitzondering van de voorwaarden voor toegang tot gezondheidszorgberoepen en tot dienstverlenende intellectuele beroepen’ tot de bevoegdheid van de gewesten.

De term “vestigingsvoorwaarden” refereert aan alle regels die betrekking hebben op de toegang tot een “beroep”, zijnde iedere economische activiteit, andere dan in loondienst, die gewoonlijk tegen een vergoeding verricht wordt. Volgens de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof houdt dit onder meer de bevoegdheid in “om regels te stellen inzake de toegang tot bepaalde beroepen, algemene regels of bekwaamheidseisen te stellen in verband met de uitoefening van sommige beroepen en beroepstitels te beschermen”.²

¹ In arrest C-421/12 van 10 juli 2014 oordeelde het Hof van Justitie van de Europese Unie onder meer dat door artikel 4, derde lid, van de wet van 25 juni 1993 en artikel 5, eerste lid, van het koninklijk besluit van 24 september 2006 ‘betreffende de uitoefening en de organisatie van ambulante activiteiten’ ongewijzigd te handhaven, België de verplichtingen die voortvloeien uit de artikelen 2, *sub b* en *d*, 3 en 4 van de betrokken richtlijn, niet is nagekomen.

² GwH 15 maart 2012, nr. 45/2012, B.10.2.

3. De artikelen 4 en 5 van het ontwerp passen in de gewestelijke bevoegdheid inzake vestigingsvoorwaarden.

4. Wat artikel 3 – en in samenhang daarmee artikel 2 – van het ontwerp betreft, rijst daarentegen een bevoegdheidsprobleem.

Artikel 3 van het ontwerp beoogt artikel 4, § 1, derde lid, van de wet van 25 juni 1993 te wijzigen door erin het vereiste te schrappen dat de betrokken ambulante activiteiten slechts betrekking mogen hebben op producten of diensten voor een totale waarde van minder dan 250 euro per consument.

Het voornoemde artikel 4, § 1, derde lid, luidt:

“Het uitoefenen van ambulante activiteiten is eveneens ten huize van consumenten toegelaten, voor zover deze activiteiten betrekking hebben op producten of diensten voor een totale waarde van minder dan 250 euro per consument. De Koning kan afwijking verlenen op dit bedrag voor bepaalde noodwendigheden.”

De Raad van State, afdeling Wetgeving, wees er eerder op dat onder meer artikel 4, § 1, derde lid, van de wet van 25 juni 1993 geen regeling van de vestigingsvoorwaarden voor de ambulante handel inhoudt, maar moet worden beschouwd als een maatregel van consumentenbescherming en een regeling van de behoorlijke handelspraktijken. De bevoegdheid hiertoe rust, op grond van artikel 6, § 1, VI, vierde lid, 2°, van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 en artikel 6, § 1, VI, vijfde lid, 4°, van dezelfde bijzondere wet bij de federale overheid.³

De artikelen 2 en 3 betreffen derhalve een federale bevoegdheid en kunnen niet in het ontwerp worden behouden.⁴

³ Zie adv.RvS 57.012/1/VR van 6 maart 2015 over een ontwerp dat heeft geleid tot het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 19 maart 2015 ‘tot aanwijzing van de ambtenaren die belast worden met de controle en het toezicht op de geregionaliseerde bevoegdheden op het vlak van economie’ en adv.RvS 57.187/1 van 1 april 2015 over een voorontwerp dat heeft geleid tot de ordonnantie van het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest van 2 juli 2015 ‘houdende de eerste maatregelen ter uitvoering en toepassing van de Zesde Staatshervorming met betrekking tot de bevoegdheden op het vlak van toegang tot het beroep’, *Parl.St.* Br.H.Parl. 2014-15, nr. A-148/1, 7-8.

⁴ De ordonnantie van 2 juli 2015 bevat geen opheffing van artikel 4, § 1, derde lid, van de wet van 25 juni 1993. In het verslag van de Commissie voor de Economische Zaken van het Brussels Hoofdstedelijk Parlement merkt de bevoegde minister het volgende op: “Ten gevolge van het advies van de Raad van State, werden de bepalingen betreffende de opheffing van bepaalde verboden van ambulante handel (verkoop aan huis boven een bepaalde waarde) uit het ontwerp van ordonnantie gehaald. De Raad van State vond dat die verbodsbepaling eerder de bescherming van de consumenten betreft, een bevoegdheid die federaal gebleven is. Er werd contact opgenomen met de federale tegenhangers zodat zij de nodige maatregelen kunnen nemen om te reageren op een arrest van het Hof van Justitie van de Europese Unie.” (*Parl.St.* Br.H.Parl. 2014-15, nr. A-148/2, 2).

Artikel 6

5. Artikel 6 van het ontwerp bevat een overbodige bepaling, gelet op de algemene regel in artikel 56 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’. Het wordt dan ook het best weggelaten.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME